

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoCsp/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220203342
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1220203342.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Renáty Janákovovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova ul. č. 4 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený advokátom: JUDr. Felix Neupauer, Dvořákovo nábrežie č. 8/A, Bratislava, proti žalovanej: N. H.M., T. XX.XX. XXXX, H. N. XXXX/XX, D. T. U., zastúpenej advokátom JUDr. Milošom Kaščákom, so sídlom Kalinčiakova 10, Vranov nad Topľou, o zaplatenie istiny 148,33 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25. januára 2022, č. k. 10Csp/76/2020 - 71, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
II. Žalovanej sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.
O nároku žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu istinu 148,33 eur s príslušenstvom, titulom nezaplatenia poistného za dobu do zániku poistenia; žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie poukázal na skutkové zdôvodnenie žaloby, podľa ktorého žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 21.4.2016 poistnú zmluvu na dobu určitú do 22.4.2046. Žalobca a žalovaná si v zmysle Poistnej zmluvy dohodli spôsob platenia ročného poistného mesačne, avšak žalovaná porušila svoju zmluvnú povinnosť a v zmysle § 801 ods. 2 Obč. Zák. zaniklo poistenie z dôvodu nezaplatenia poistného za ďalšie poistné obdobie dňa 27.8.2018. Žalobcovi tak vzniklo právo na poistné do zániku poistenia, t. j. do 28.08.2018 vo výške 148,33 eur (§ 803 ods. 1 Obč. Zák.) spolu s úrokmi z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5% ročne od 28.8.2018 (§517 ods. 2 Obč. Zák.).

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 132 ods. 1, 2, 3, § 150 ods. 1, 2, § 157 ods. 1, § 215 ods. 1, § 217 ods. 1 C. s. p., § 788 ods. 1, 801 ods. 2, § 803 ods. 1 Obč. Zák., § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. a vecne tým, že nakoľko žalobca v žalobe neuviedol riadne všetky potrebné skutkové okolnosti, z ktorých by jednoznačne vyplýval jeho nárok, bolo potrebné žalobu zamietnuť pre neunesenia bremena tvrdenia. Uviedol, že po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu opätovne dospel k záveru, že žalobe nebolo možné vyhovieť, nakoľko si žalobca nesplnil svoju elementárnu zákonnú povinnosť riadne skutkovo zdôvodniť žalobný návrh, teda úplne a pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti, a najmä špecifikovať výšku žalovanej pohľadávky, a to napriek riadne opätovne doručenej osobitnej výzve, na ktorú nereagoval. Súd prvej inštancie ďalej ozrejmil, že vo veci vytyčil na deň

25.1.2022 pojednávanie, na ktoré predvolal sporové strany. Žalobca sa na pojednávanie neustanovil, svoju neúčast písomne nezdôvodnil. Nedostavila sa žalovaná, jej právny zástupca svoju neúčast zdôvodnil nákladmi na cestu do Bratislavy, ktoré prevyšujú hodnotu sporu a súhlasil s rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Ďalej ozrejmil, že na pojednávaní oboznámil obsah spisového materiálu - Poistka, Výzva na zaplatenie poistného za obdobie od 22.4.2018 do 22.5.2018 v sume 46,84 €, Oznámenie o zániku poistenia, v ktorom sa uvádza len údaj o zániku poistného a výške dlžnej sumy. Skonštatoval, že požadované skutkové tvrdenia žalobca nedoplnil ani v novom konaní a preto opätovne dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Žalobca si nesplnil svoju elementárnu zákonnú povinnosť riadne skutkovo zdôvodniť žalobný návrh, teda úplne a pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti, ako aj výpočet dlžnej sumy, ako ho o to v osobitnej výzve požiadal, skutkové tvrdenia nedoplnil ani po zamietnutí žaloby pre ich absenciu. Súdu prvej inštancie tak naďalej nebola známa konkretizácia dôvodu zániku poistenia, ani výpočet poistného do zániku poistenia. Nebolo mu tiež zrejmé, kedy sa žalovaná dostala do omeškania, a s ktorou splátkou poistného. Dodal, že nie je povinný zisťovať tieto skutočnosti z listín priložených k žalobe a pátrať, ktoré listiny žalobný nárok podporujú, prípadne ho nepotvrdzujú. Žalobca nereagoval na výzvu súdu, ktorou bol požiadaný o zjednanie nápravy a neurobil tak ani v novom konaní (po zrušení rozsudku z 23.2.2021). Uviedol, že sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy a formulácia skutku musí byť v žalobe vymedzená tak, aby ju nebolo možné zameniť s iným skutkom, pretože plnenie, ktoré žalobca požaduje, nemožno z iného skutkového základu, než bol v žalobe vymedzený priznať, pričom povinnosť tvrdiť skutkové okolnosti vyplýva z § 150 ods. 1 C. s. p. a súd nemôže pri rozhodovaní o žalobnom návrhu sám vymedziť relevantný skutkový dej a tento vyvodzovať z priložených dokladov (§ 132 C. s. p.). Absencia riadneho skutkového zdôvodnenia žaloby znamená aj zmarenie prípadného uplatnenia prostriedkov procesnej obrany zo strany žalovanej, ktorá žiadala žalobu zamietnuť a v konečnom dôsledku aj stratu sporu pre neunesenie bremena tvrdenia. Zhrnul, že „v posudzovanej veci žalobca v žalobe neuviedol všetky rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých sa domáha zaplatenia žalovanej istiny. Žalobca nemôže opis rozhodujúcich skutočností nahradiť odkazom na označené, či priložené dôkazy, či ich len k žalobe formalisticky pripojiť. V danom prípade nešlo o vadu žaloby, pretože obsahovala žalobný petit, ako aj určitú mieru skutkových tvrdení, preto ju nemohol odmietnuť. Zároveň však nemohol sám doplniť ďalšie absentujúce dôležité skutkové tvrdenia, preto žalobcu na ich doplnenie v súlade so zákonom, vyzval. Žalobca na výzvu nereagoval a neurobil tak ani v novom konaní po zrušení pôvodného rozsudku. V súlade s usmernením súdu druhej inštancie vo veci vytyčil pojednávanie, na ktorom mienil dať žalobcovi ďalší priestor na vymedzenie skutkových tvrdení, čo však žalobca nevyužil, na pojednávanie sa nedostavil“. Keďže žalobca v žalobe neuviedol riadne všetky potrebné skutkové okolnosti, z ktorých by vyplýval jeho nárok, súd prvej inštancie pre neunesenie bremena tvrdenia žalobu zamietol.

4. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.; plne procesne úspešnej žalovanej však nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože jej v konaní žiadne trovy nevznikli.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie dôvodiac, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d/ C. s. p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. g/ C. s. p.) a napokon z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.) a navrhol ho zmeniť a jeho žalobe vyhovieť. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že si nesplnil svoju elementárnu zákonnú povinnosť riadne skutkovo zdôvodniť žalobný návrh, nakoľko v žalobe tvrdil konkrétny nárok na zaplatenie dlžného poistného v dôsledku zániku poistenia pre neplatenie poistného zo strany žalovanej z konkrétnej poistnej zmluvy, a preto nie je zrejmé ako súd myslel svoje závery o tom, že mu nebola známa konkretizácia dôvodu zániku poistenia, nakoľko v žalobe je tvrdenie o neplatení poistného s dôsledkom zániku poistenia s tvrdením o nároku na poistné v žalovanej výške k termínu zániku poistenia. Namietol, že podaná žaloba obsahuje dostatočný opis rozhodných skutkových okolností, aby súd vec prejednal podľa Civilného sporového poriadku s tým, že si uplatnil žalobou nárok na zaplatenie poistného z uzatvoreného poistenia od žalovanej, zároveň išlo o nárok na zaplatenie poistného do doby zániku poistenia, výšku žalovaného nároku konkrétne uviedol, ako aj deň zániku poistenia, t. j. s ohľadom na ust. § 151 ods. 2 C. s. p., pokiaľ nedôjde

k procesnej obrane, resp. k spochybneniu skutkových okolností zo strany žalovanej, súd považuje tvrdené skutkové okolnosti za nesporné, z dôvodu ktorého nebol v konaní sporný základ nároku, teda nebolo sporné, že procesné strany uzatvorili poisťnú zmluvu, nebolo sporným, že poistenie zaniklo v termíne, ktorý tvrdil a takisto nebolo sporným, že mal nárok na zaplatenie dlžného poistného, a to vo výške, ktorú uviedol, nakoľko ani tá nebola spochybnená. Poukázal na to, že v konaní boli nespornými všetky rozhodné skutkové okolnosti týkajúce sa základu a výšky nároku a napriek tomu súd opätovne rozhodol v jeho neprospech. Žalobca poukázal na názor uvedený v uznesení odvolacieho súdu č. k. 6CoCsp/22/2021 - 45 s tým, že súd v rozpore s článkom 15 C.s.p. posúdil žalobný návrh spolu predloženými dôkazmi ako netvrdený a nepreukázaný naproti absolútnej nečinnosti žalovanej, ktorá na žalobu vôbec nereagovala, neposkytla jediné tvrdenie či popretie akýchkoľvek skutočností, počas celého konania bola nečinná a oproti nemu si nespĺnila ani bremeno tvrdenia, nehovoriac o unesení bremena dokazovania. Vytkol súdu prvej inštancie, že pri svojom rozhodovaní postupoval v rozpore s ustanovením § 151 ods. 1 C. s. p. s poukazom na odborný komentár k C. s. p., a nakoľko žalovaná nijakým spôsobom nespochybnila jeho tvrdenia o existencii uplatneného nároku, ani o výške nedoplatku na poisťnom, všetky tieto tvrdenia mal súd považovať za nesporné. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/180/2018 zo dňa 26. 07. 2018 v obdobnej veci, v ktorom sa súd stotožnil s jeho argumentáciou, zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie, nakoľko mal za to, že súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedla, že rozsudok považuje za správny, vydaný na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, v zmysle ktorého súd prejednávajúcu vec správne právne posúdil a náležite odôvodnil.

7. Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p., túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 04. augusta 2023 podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C. s. p., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.), pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom.

8. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V posudzovanej veci ide o v poradí druhý rozsudok súdu prvej inštancie, keď rozsudok zo dňa 23. februára 2021, č. k. 10Csp/76/2020 - 28, ktorým žalobu žalobcu zamietol, zrušil Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 27. októbra 2021, č.k. 6CoCsp/22/2021-45 a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Podľa § 391 ods. 2 C. s. p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

11. Nosným dôvodom (ratio decidendi) uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol v poradí prvý prvoinštančný rozsudok v prejednávanej veci zrušený, bol nesprávny procesný postup, ktorý zvolil v situácii, v ktorej považoval skutkové tvrdenia žalobcu v žalobe za nepreukázané, napriek tomu, že sa žalovaná k žalobe nevyjadřila, t. j. skutkové tvrdenia nepoprela a bez toho aby vo veci nariadil pojednávanie, žalobu zamietol.

12. Zrušením pôvodného rozhodnutia sa vec vracia do stavu, aký tu bol pred vydaním rozhodnutia súdu prvej inštancie, a preto je súd povinný sa v ďalšom konaní nielen riadiť intenciami zrušujúceho uznesenia, ale je zároveň povinný ďalej postupovať podľa procesných predpisov. V konaní odstraňuje vytýkané nedostatky ale aj také, ktoré vytýkané neboli, a ktoré v procesnom postupe zistí a po splnení dôkaznej povinnosti a vyhodnotení dokazovania rozhodne znovu (§ 391 C. s. p.).

13. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu (zo dňa 27. októbra 2021, č.k. 6CoCs/22/2021, ktoré bolo právnenému zástupcovi žalobcovi doručené dňa 10.11.2021, zrozumiteľne vyplýva dôvod, pre ktorý bol v poradí prvý prvoinštančný rozsudok zrušený, t. j. z dôvodu nesprávne zvoleného procesného

postupu súdom prvej inštancie, keď žalobu zamietol bez nariadenia pojednávania v dôsledku nesplnenia si povinnosti žalobcu riadne odôvodniť svoj žalobný návrh, výšku žalovanej istiny a svoje tvrdenia preukázať listinnými dôkazmi, predovšetkým poisťnou zmluvou, ktorú mal žalobca so žalovanou uzavrieť a to napriek tomu, že žalovaná skutkové tvrdenia v žalobe nepoprela. Odvolací súd tiež upriamil pozornosť súdu prvej inštancie, že na čl. 4,5 súdneho spisu sa nachádza poisťka č. XXXXXXXXXXXX.

14. Podľa ustanovenia § 150 ods. 1 C. s. p., majú strany povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Samotné civilné sporové konanie je konaním dôkazným, čo znamená, že stranu zaťažuje v konaní povinnosť tvrdenia a povinnosť navrhnuť na svoje tvrdenia dôkazy preukazujúce jeho pravdivosť. Ak strana sporu v konaní nesplní svoju povinnosť tvrdenia alebo povinnosť navrhnuť na svoje tvrdenia dôkazy, alebo ak sa navrhnuté dôkazy nevzťahujú na jeho tvrdenia, dostáva sa do situácie dôkaznej núdze, kedy súdu neostáva iné, len zhodnotiť túto procesnú situáciu v jej neprospech vo výsledku (rozhodnutí vo veci samej), lebo tvrdená okolnosť nebude preukázaná.

15. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že žalobca v spore zastúpený advokátom, od podania žaloby (od začiatku konania), bol povinný podať žalobu obsahujúcu pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k uplatnenému nároku (dlžné poistné do zániku poistenia), označiť dôkazy na ich preukázanie (§ 132 ods. 1 C. s. p.), zároveň bol povinný označené dôkazy predložiť, avšak žalobca bol v konaní natoľko pasívny, že najprv nereagoval na uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 25. augusta 2020, č. k. 10Csp/76/2020 - 18, ktorým bol vyzvaný na doplnenie skutkového zdôvodnenia žaloby, a po doručení zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, jediný úkon, ktorý žalobca v konaní urobil, bolo písomné ospravedlnenie sa z vytyčeného pojednávania (podanie datované 24.01.2022) a udelenie súhlasu s prejednaním sporu v jeho neprítomnosti.

16. K odvolacej argumentácii žalobcu v podanom odvolaní, že žaloba obsahuje natoľko dostatočný opis rozhodných skutkových okolností, že súd prvej inštancie mohol vec prejednať podľa Civilného sporového poriadku, keď tvrdí, že „v žalobe tvrdil konkrétny nárok na zaplatenie dlžného poistného v dôsledku zániku poistenia pre neplatenie poistného zo strany žalovaného“, odvolací súd uvádza, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd), z čoho vyplýva, že strana sporu síce nie je povinná uplatnený nárok právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia je vecou súdu, je však povinná uviesť rozhodujúce skutočnosti, z ktorých svoj nárok vyvodzuje. Zároveň je nutné uviesť, že súd je v zásade povinný skúmať žalobu len po formálno-právnej stránke (nie však formalisticky) v tom zmysle, či žaloba obsahuje potrebné náležitosti z hľadiska ich formy, t. j. či je skutkový stav vymedzený dostatočne, resp. či sú na jeho preukázanie označené relevantné dôkazy, avšak v posudzovanej veci podaná žaloba obsahuje iba údaj o uzavretí poisťnej zmluvy (číslo zmluvy, deň a rok uzavretia, doba, na ktorú bola zmluva uzatvorená, údaj o tom, že bolo dojednané ročné poistné platené mesačne), údaj, že došlo k zániku poistenia z dôvodu nezaplatenia poistného za ďalšie poistné obdobie ku dňu 27.08.2018, odkaz na ust. § 801 ods. 2 a § 803 ods. 1 Obč. zák., a napokon skutkové tvrdenie, že žalovaná nezaplatila poistné, aj napriek výzve na jeho zaplatenie a za dobu do zániku poistenia žalobcovi vznikol nárok na poistné vo výške 148,33 eur. K omeškaniu žalovanej s plnením jej peňažného dlhu žalobca uviedol, že sa dostala do omeškania s platením poistného, z ktorého dôvodu mu vznikol odo dňa 28.08.2018 nárok na úroky z omeškania vo výške 5% ročne a odcitoval zákonné ustanovenie, z ktorého mu nárok na zaplatenie príslušenstva k žalovanej istine vyplýva.

17. Podľa § 801 ods. 2 Obč. Zák. poistenie zanikne aj tak, že poistné za ďalšie poistné obdobie nebolo zaplatené do jedného mesiaca odo dňa doručenia výzvy poisťovateľa na jeho zaplatenie, ak nebolo poistné zaplatené pred doručením tejto výzvy. Výzva poisťovateľa obsahuje upozornenie, že poistenie zanikne, ak nebude zaplatené. To isté platí, ak bola zaplatená len časť poistného.

18. Podľa § 803 ods. 1 Obč. Zák. poisťiteľ má právo na poistné za dobu do zániku poistenia.

19. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena (v prejednávanom prípade ide primárne o vyššie cit. ust. § 801 ods. 2 a § 803 ods. 1 Obč. Zák.). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať tvrdenia v

žalobe označené. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu (rozsudok NS SR sp. zn. 3M Cdo 6/2010).

20. Ústavný súd SR v uznesení z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019 vyslovil, že pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1, 2 C.s.p.) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenie žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strán sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 - procesné povinnosti a procesné bremená).

21. Zohľadniac vyššie uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nie je jeho povinnosťou modelovať žalobný návrh vlastnou iniciatívou podľa predložených listinných dôkazov, a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva, že z dôkazov, ktoré žalobca predložil k žalobe vyplýva, že predmetom poistenia bolo životné poistenie dojednané na dobu určitú (začiatok poistenia 22.04.2016 a koniec poistenia 22.4.2046), poistené osoby - N. H. (zároveň aj poisťník), Y. H. Z. G. H. a že lehotné poistné bolo dojednané vo výške 40 eur splatné mesačne vždy k 22. dňu v mesiaci.), ďalej to, že Výzvou na zaplatenie poistného zo dňa 23. 07. 2018 bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie dlžného poistného za obdobie od 22. 04. 2018 do 22. 05. 2018 v sume 46,84 eur (č. I. 7 spisu). Ide však o informácie (skutkové tvrdenia), ktoré mal žalobca v zmysle základných procesných zásad v žalobe poskytnúť sám a nespoliehať sa na to, že ich z vlastnej iniciatívy vyhľadá v jeho prospech súd. Odvolací súd ďalej konštatuje, že z Oznamenia o zániku poistenia pre nezaplatenie poistného a upomienky zo dňa 09. 10. 2018 (č. I. 10 spisu) vyplýva, že žalovaná bola vyzvaná na úhradu dlžného poistenia do zániku poistenia (27.08. 2018) v sume 148,33 eur, pričom ide o sumu, ktorú nie je možné odvodiť od výšky zmluvne dojednaného mesačného poistného 40 eur (resp. 46,84 eur). Žalobca bol teda vo vzťahu k uplatnenému nároku, vzhľadom na relevantnú hypotézu hmotnoprávnej normy (801 ods.2, § 803 ods. 1 Obč. Zák.), povinný poskytnúť súdu prvej inštancie tvrdenie o konkrétnom poistnom období, v ktorom došlo k porušeniu platobnej disciplíny žalovanej, tvrdenie, o ktorú splátku poistného išlo, ďalej tvrdenie o výške aktuálneho ročného/mesačného poistného (teda ako dospel k dlžnej sume), uviesť dátum, kedy žalovanej doručil výzvu na zaplatenie dlžného poistného, ako aj tvrdenie o dĺžke obdobia, za ktoré si nárok na dlžné poistné uplatňuje. Ide o skutkové tvrdenia, ktoré boli podstatné na preukázanie momentu zániku poistenia a v ich súhrne na preukázanie dôvodnosti uplatneného nároku čo do právneho základu a výšky (ide o informácie, ktoré nie je možné vyvodiť z predloženej poistky, a ktoré súd ani nemôže vyhľadávať v prospech žalobcu, ak ich opomenul poskytnúť). Tieto, pre vec podstatné skutkové tvrdenia, však žalobca (hoci kvalifikovane právne zastúpený) v konaní neprodukoval, čo bolo sankcionované stratou sporu. Ide o elementárnu procesnú povinnosť žalobcu bez ohľadu na okolnosť, že žalovaná bola v konaní procesne pasívna. Odvolací súd tiež akcentuje, že v danej právnej veci ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy (§ 52 a nasl. Obč. Zák.), kde žalovaná je v právnom postavení spotrebiteľky a žalobca v právnom postavení dodávateľa (§ 290 a nasl. C.s.p.). Povinnosťou súdu je tak ex offo preskúmať zmluvné podmienky poistnej zmluvy (vrátane všeobecných poistných podmienok), ktorú napokon žalobca ani nebol schopný v konaní predložiť.

22. K odvolacej námietke žalobcu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.), odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V prejednávanej veci však odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie za správne.

23. K odvolacím námietkam žalobcu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d/ C. s. p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. g/ C. s. p.),

považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že žalobca k týmto odvolacím dôvodom nič bližšie neuviedol, preto sa nimi nebolo možné v odvolacom konaní zaoberať, nakoľko ak strana sporu iba formálne odcituje odvolací dôvod bez toho, aby ho konkretizovala v kontexte na napádané rozhodnutie, odvolací súd na takýto formálne uplatnený odvolací dôvod neprihliada a v zmysle ust. § 373 ods. 1 veta druhá C. s. p. ani na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva, pričom v posudzovanej veci odvolací súd existenciu týchto odvolacích dôvodov ani nezistil.

24. Odvolací súd sa preto stotožnil s nosnými dôvodmi napadnutého rozsudku a nakoľko odvolacie námietky neboli sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd ho podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 261 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní plne úspešnej žalovanej priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100%.

26. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada

(§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania

(§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).